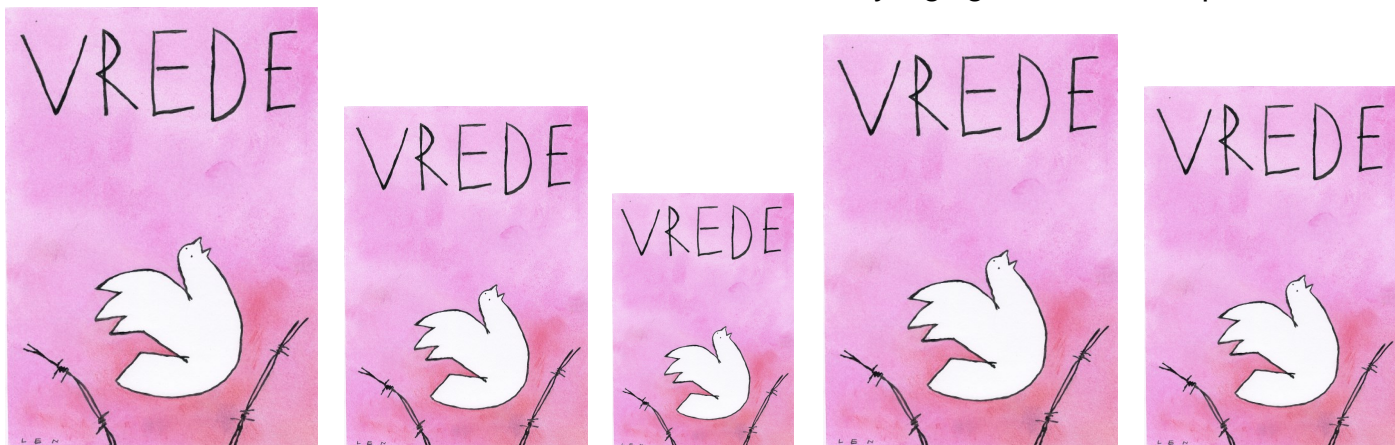

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 34 nummer 5 september 2022

Vechten tegen angst

De oorlog in Oekraïne brengt 'oorlog' dichterbij huis dan in ruim 20 jaar het geval was. "Dit is toch niet meer van deze tijd" hoor je in de media nogal eens zeggen. Maar met het oog op alle politieke brandhaarden, (burger)oorlogen en vluchtelingenstromen wereldwijd, lijkt oorlog misschien wel juist iets van deze tijd. Om nog maar te zwijgen van de dreiging die uitgaat van de gevolgen van klimaatverandering, waardoor steeds meer mensen zullen moeten 'vechten' om voldoende drinkwater, een veilige woonomgeving en vruchtbare grond. Hoe houd je de moed erin, met dit soort kennis in je achterhoofd?

Geloof hoop en liefde

Hoop, geloof en liefde. De drie christelijke deugden zouden de komende decennia nog wel eens van cruciaal belang kunnen worden. Want het lijkt bijna niet mogelijk om deze wereld-in-verandering tegemoet te treden zonder hen. Maar hoe verkrijgt je die deugden? Is het iets waarmee je al dan niet geboren wordt, waardoor de één er nou eenmaal beter in is dan de ander? Of kun je ze ook trainen, oefenen? Ik moet daarbij denken aan

Thomas Merton, trappisten monnik en een bekende stem in de vredesbeweging ten tijde van de oorlog in

Vietnam. Een bekende uitspraak, en de titel van een biografie over hem, door Jim Forest, luidt *The root of war is fear*. Vrij vertaald: de wortel (lees: begin, basis, oorsprong) van oorlog is angst.

Oorlog begint met angst

De Grieks-orthodoxe theoloog en bisschop John Zizioulas doet daar nog een schepje bovenop en stelt dat alle zonde begint met angst. Alle keren waarop we de ander zien als vreemd, als bedreiging, wordt dat veroorzaakt door angst. Hoe langer ik daar over nadenk, hoe meer ik de waarheid ervan begin in te zien. Want denkt u maar eens mee: Poetin is bang dat Oekraïne lid wordt van de EU. Zelensky is bang dat Poetin geen genoeg neemt met de Krim. Buurlanden zijn bang dat Rusland hen ook binnen zal vallen. De EU is bang voor een ongekende economische recessie als gevolg van de oorlog. Of die angsten nu terecht of onterecht zijn, de gevolgen zijn steeds dezelfde: de ander wordt gedemoniseerd ("Alle Russen zijn de vijand"), het eigen gelijk wordt altijd bevestigd, en de roep om beveiliging tegen de bedreigende ander wordt steeds luider.

De spoken onder je bed

Dit proces voltrekt zich natuurlijk niet alleen maar in de (wereld)politiek. Kijken we naar onszelf: hoe vaak laten we ons niet leiden door angst? Angst om onze baan kwijt te raken, angst dat het onze (klein)kinderen slechter zal vergaan dan onszelf, angst voor ziekte en dood, angst voor vluchtelingen en de islam, angst dat onze

Lees verder op pagina 3

Colofon

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom
Website: Mieke Dahlhaus,
redactie@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 11 oktober 2022
Verschijningsdatum: za. 21 oktober 2022
Oplage: 500 exemplaren
Print: Janssen Repro, Nijmegen
Verspreiding Antonius Onderweg: Monique
Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen
024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl
www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
t.n.v. RK Parochie H. Stefanus
Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

Clara ter Berg (coördinator): 06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

INHOUD

- 1 **OPENINGSTEKST, LIESBETH JANSEN**
- 3 **VANUIT HET LOCATIETEAM, MARTIEN PETERS**
- 3 **ZO. 18 SEPTEMBER: PAROCHIEBIJEENKOMST**
- 4 **ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS**
- 4 **IN MEMORIAM MW. COBUSSEN, BEPPIE PETERS**
- 5 **COLUMN, KEES WAARDENBURG**
- 5 **JUBILEUMCONCERT MAQAM**
- 6 **GENERATIES VAN OORLOG, SANNEKE BROUWERS**
- 7 **KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS**
- 8 **TERUGBLIK ROMMELMARKT, CLARA TER BERG**
- 8 **TERUGBLIK ROMMELMARKT, BARRIE NEEDHAM**
- 9 **ROMMELMARKT DOOR OGEN 'NIEUWKOMER', MONICA**
- 10 **BERICHT VAN MIRJAM, MARIJ DE ROOIJ**
- 10 **OPEN HEART & MIND, JESÚS BAENA EN HENRIKE V. RIEL**
- 10 **VREEMDE KOSTGANGERS, ADDY GROOS**
- 11 **VANUIT DE WERGROEP DIACONIE: WERELDWINKEL, INCONTINENTIEMATERIAAL, RUGZAKJES, BUITEN DE BOOT**
- 12 **ANTONIUS IN BEELD: AGENDA**

partner bij ons weg zal gaan, angst voor dat moeilijke gesprek. Wat angst vooral doet, is onze blik vernauwen tot een tunnelvisie waarin alleen ons eigen perspectief nog mag bestaan. Zoals ik laatst aan mijn zoon uitlegde: als je zusje bang is voor spoken, heeft het geen enkele zin als jij haar ervan probeert te overtuigen dat die niet bestaan. Angst is doof en blind voor rationele argumenten.

De wereld is mooi

Maar angst doet meer: het berooft ons van onze creativiteit, openheid en vrijheid. Het neemt alles weg wat het leven mooi maakt. Wat kunnen we doen tegen angst? Is er een tegengif? Ons oefenen in de deugden geloof, hoop en liefde lijkt me een mooi begin. Bijvoorbeeld door iedere keer als we onszelf voelen vastlopen in angst voor iets of iemand, te proberen om onze blik te openen en ons te realiseren dat de mogelijkheid bestaat dat we ons vergissen. Dat het ook anders zou kunnen zijn, of anders zou kunnen aflopen dan onze angst ons voorspiegelt. Ja, de wereld is beangstigend. Maar ook prachtig, mysterieus en avontuurlijk. En als we dat even niet meer zien, helpt het soms om buiten je eigen gebaande paden te kijken. Iets te doen dat je zelf niet zo snel zou hebben bedacht. Zo werd ik een paar weken geleden uitgenodigd door een vriendin om mee te gaan naar een concert van de Togo All Stars. Ik aarzelde, want druk en moe en misschien liever vroeg naar bed, maar zei in een opwelling toch 'ja'. Zo stond ik vervolgens anderhalf uur te genieten van zes mensen die op een podium al zingend, spelend en dansend puur plezier stonden te hebben. En ik realiseerde me dat ik in mijn eigen leven ook best wat meer 'gewoon plezier' mocht hebben, zonder dat alles geregeld, uitgedacht en verantwoord kan worden. Thuis stond ik in mijn keuken nog even na te dansen. Want plezier, dat werkt nogal aanstekelijk.

Liesbeth Jansen

VANUIT HET LOCATIETEAM: BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER Energiekosten en meer redenen tot zorg

Beste parochianen, iedereen heeft ermee van doen: stijgende energiekosten. De locatie Antonius van Padua ontkomt daar ook niet aan. Wij zijn als locatie met drie slecht geïsoleerde gebouwen grootverbruikers van energie: jaarlijks verbruiken we 21.000 m³ gas en 15.000 kWh stroom. Voor de kerk gebruiken we olie voor de verwarming en

die prijs is dit jaar al verdubbeld. Wij hebben als parochie een contract bij het fonds: Energie voor kerken, welk fonds zaken doet met Greenchoice. Dat contract loopt in januari ten einde en in de komende maand september worden de nieuwe tarieven vastgesteld. Vandaag de dag zijn de tarieven bij Greenchoice het tweevoudige van ons huidige tarieven. Dit betekent dat onze energiekosten minimaal meer dan tweemaal de huidige prijs zal stijgen van ca. 21.000 € naar minimaal 53.000 € jaarlijks. Dit is een zorgelijke ontwikkeling, want de locatie heeft geen enkele financiële reserve meer.

Naast de zorg om de energiekosten moeten we ons ook zorgen maken om het groot onderhoud. Het dak van de kerk is dringend aan renovatie toe. In september zullen we van de Monumentenwacht vernemen welk bedrag daarmee gemoeid is.

En dan hebben we nog een pastorie, die ons al een aantal jaren alleen maar geld kost.

De plannen voor herbesteding zijn in een vergevorderd stadium, maar of het bisdom de toestemming geeft om het geschatte bedrag van 1 miljoen € te investeren, is zeer de vraag.

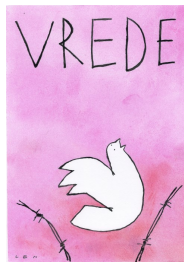
Nadenken over onze toekomst betekent ook nadenken over onze financiële situatie.

Graag hoor ik hoe u als parochiaan aankijkt tegen deze cijfers en onze financiële positie en hoe u denkt het tij te kunnen keren. Altijd tot gesprek hierover bereid.

In het parochiebestuur staat dit thema ook hoog op de agenda. Binnenkort zult U er meer over horen.

Martien Peters, penningmeester

06-10048004

Parochiebijeenkomst

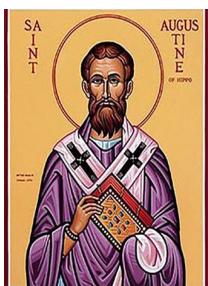
We vinden het belangrijk om de gemeenschap bij te praten over wat er op dit moment speelt en daarover samen in gesprek te gaan.

Wanneer: 18 september na de viering in de Antonius van Paduakerk.

We nodigen u allen van harte uit!

Namens het locatieteam
Cecile Kuijpers

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

NIEUW SEIZOEN, NIEUWE LIEDEREN

Augustus is de maand dat de liederen-uitzoek-commissie van het Paduakoor weer bij elkaar komt. Lezingen worden gelezen en uitgelegd door Jan Zuiker. Ton, Inkie en ik zoeken daar liederen bij en we beslissen samen of zo'n lied dan in onze map komt om ingestudeerd te worden.

Zo is het op 18 september het begin van de Vredesweek. We zoeken mooie liederen die bij zo'n vredeszondag passen. We spreken ook met de liturgiecommissie over de viering van die zondag. Deze commissie wil wel extra aandacht besteden aan de oorlog die in Oekraïne woedt. Paul Schwertzel heeft een Oekraïens lied gevonden. Ons koor wil graag meewerken en gaat dat onmiddellijk instuderen, maar o, o, die uitspraak van de tekst. We komen er op onze manier wel uit, maar als de uitspraak niet perfect is, dan klopt dat. We doen ons best en gaan van onze goede bedoeling uit.

Het lied: 'Za horu sonce zahorjaje' zullen we als slotlied zingen. Hieronder in vertaling:

*"De zon schijnt achter de berg, maar de zwarte raaf krast,
Mijn geliefde ging naar de oorlog, de laatste keer dat hij zei:
vaarwel!"*

*Vaarwel, meisje met de zwarte wenkbrauwen, vaarwel, jong
meisje,
Ik kom hier niet meer terug, het is een lange weg van hier.*

*Soms blijf ik 's avonds laat op, hij hield haar in zijn armen.
Nu zullen ze een militaire mars spelen, ik ga naar de kazerne
om te slapen.*

*De kazerne en de koude, ik maak mijn bed op,
Zal mijn lief me niet zeggen: ik ga, ik zal je omhelzen."*

Addy Groos

In lieve herinnering Ton Cobussen

Vrijdag 26 Augustus bereikte ons het trieste bericht dat Ton Cobussen (sinds 2007 na de sluiting van de Stefanuskerk trouw kerkbezoeker van Antonius van Padua), na een kort ziekbed was overleden op 93-jarige leeftijd. In 2007 werd ze van Stefaantje een echt Antoniaan en zelfs haar naam Antonia verbond haar met onze kerk.

Ze kwam altijd met haar eigen auto naar de kerk en voelde zich heel erg thuis. Toen ze op haar verjaardag een mooie kaart kreeg van de parochianen vertelde ze haar kinderen trots: "Zo doen we dat bij Antonius." Haar kinderen Wim, Ton, Hans, Erik en Carla begeleiden haar vaak naar de kerk als ze bij hun moeder waren. Tot haar 90ste kon ze zelfstandig wonen in de Rembrandtstraat en met de auto naar ons toekomen. Maar

na een aanrijding moest ze tot haar grote spijt het autorijden overlaten aan anderen en vanaf dat moment kon je haar geen groter plezier doen dan een eindje met haar te rijden. Ook toen ze uiteindelijk naar Kalorama in Beek en later het Catharina Gasthuis in Grave moest verhuizen

was haar eerste vraag als je bij haar op bezoek kwam: "Ga de gij een eindje met me rijden". Menig Antoniaan heeft met haar gereden in de omgeving van haar jeugd in Overasselt en langs haar geboortehuis. Ton was altijd zo dankbaar en blij en onderweg vertelde ze honderd uit en met veel humor. Er viel veel te lachen met haar en de autoritjes en bezoekjes waren altijd gezellig.

In de tijd dat ze kerkte in de Stefanusparochie was ze zeer actief als vrijwilligster bij ziekenbezoek en de Zonnebloem en ook waren we samen lector en dronken menig kopje koffie met Pastoor Jan Smits. Uit die tijd kende ze ook Kees Megens, die ook voorging in de Stefanuskerk totdat die in 2007 gesloten werd.

Vrijdag 2 september jl. werd ze onder hele grote belangstelling in onze kerk begraven te midden van alle spullen die aangeleverd waren voor de rommelmarkt maar grotendeels afgedekt waren. Het Parnassuskoor uit Wijchen waar haar zoon Wim koorlid is, zorgde voor een prachtige muzikale omlijsting. Kees Megens als voorganger en haar kinderen en kleinkinderen eerden haar met mooie gesproken teksten. Het was een mooie afscheidsviering in de geest van Ton. Zo ging ze omringd door velen haar laatste gang naar het kerkhof aan de Daalseweg waar zij haar laatste rustplaats vindt bij haar geliefde man Jan. Dankbaar dat we haar mochten kennen zullen we haar niet vergeten en haar naam blijven noemen in onze vieringen.

Beppie Peters

Column

Kees Waardenburg

Koffiepraat

Om kwart voor elf gaat de bel van de basisschool bij ons in de buurt. Het speelkwartier wordt ingeluid. Je hoort eerst aarzelend en daarna met volle kracht het geroezemoes van de spelende kinderen. Zo ook in onze kerk aan het einde van de dienst. Als alle voorgangers uit het zicht zijn verdwenen luidt de dienstdoende koster met verve de gong. En dan is er koffie.

Al heel lang intrigeert me wat er dan in de ruimte bij de koffietafel met ons gebeurt. Op het schoolplein zoeken kinderen elkaar op, rennen achter elkaar aan, doen spelletjes, kletsen soms met zijn tweetjes, maar net zo goed zie je kinderen op afstand stilletjes kijken. Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is.

De gong markeert een overgang van het een naar het ander. Van verstilling en samenzijn rondom Woord en Sacrament naar... ja, naar wat? We zeggen wel: onze dienst in de wereld. Maar eerst is er de koffie en rondom de koffie de koffiepraat. Zogezegd: ons speelkwartier. Er moet heel wat geregeld worden, namen moeten op verjaardagskaarten worden geschreven, als er wat te vieren valt zullen we dat niet nalaten, enzovoort. Maar in en tussen dit alles komen we ook uit een buitengewoon gebeuren waarin we op een of andere manier een verbinding zijn aangegaan met het Woord van die zondag en met elkaar. En daarin met de Eeuwige, die wij God noemen.

Soms wil ik nog even in de bank blijven zitten en wat mijmeren. Maar niet te lang, want de koffie geurt welriekend en eigenlijk wil ik er wel over praten ook al weet ik bij God niet waarover precies.

Ik geef een concreet voorbeeld met zondag 28 augustus voor ogen (Evangeliëlezing: Lucas 14). Jezus ziet hoe degenen die zich voornamelijk voelen op de beste plaatsen gaan zitten. Zonder overleg met de gastheer vertelt Jezus een gelijkenis en vat hem zo samen: "wie zich zelf verhoogt zal vernederd worden en wie zich zelf vernedert, zal verhoogd worden". Voor mij zijn die woorden beladen. Al tijdens de lezing kwamen herinneringen boven aan o zo nederige mensen (maar ondertussen). Met die geprikkeldheid ging ik naar de koffie om in ieder geval wat te kunnen spuien. Wat er dan gebeurt in het speelkwartier in de toevallige ontmoetingen? Soms herkenning, altijd wel een beetje gein en relativering. Het

frappante is dat er dan, althans zo vergaat het mij, ruimte komt voor andere fragmenten uit tekst en overweging van die morgen. Bijv.: "Hoe in grootspraak kwetsbare mensenkinderen zich zelf overschreeuwen".

Nog een voorbeeld. Nee, ik noem geen namen. Ik vroeg om een tweede kopje koffie. Degene die achter de tafel stond zei niet zonder twinkeling in de ogen: "ik ben maar de reserve koffie schenkster." Ik zei grappend "dat klinkt wel heel erg nederig en bescheiden". Op de terugweg naar huis viel mij, niet geheel toevallig, de lofzang van Maria in: "heersers stoot hij van de troon, en wie gering is geeft hij aanzien"

Deze column is geschreven voor het kerkblad dat uitkomt in de Vredesweek.

Ik leg deze stelling in uw midden: onze dienst in de wereld kan niet buiten Koffiepraat om.

Kees Waardenburg

JUBILEUMCONCERT MAQAM

Zanggroep Maqam bestaat veertig jaar en dat wordt zoals elk lustrum gevierd met het uitvoeren van een Requiem, Missa pro defunctis van N. Jommelli, een componist uit de 18e eeuw.

Een passende titel voor deze mijlpaal is Hosanna, een vreugdekreet met meerdere betekenissen. Het staat voor vreugde, juichen, geef heil en verlos ons.

Tevens wordt uitgevoerd Vesperae solennes de Confessore van Mozart, een aantal psalmen met Latijnse tekst, waaronder het bekende Laudate Dominum.

Het jubileumconcert vindt plaats op 2 oktober 2022, aanvang 15:00, Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg 96 Nijmegen. Entree € 15,- via maqam.nl of € 17,- aan de kassa.

De dochter van Jefta (Rechters 11, 29-40)

GENERATIES VAN OORLOG

Er zijn “generaties van vrede” maar ook “generaties van oorlog”. Zoals kinderen die opgroeien in onveiligheid of kinderen van oorlogsslachtoffers, waar de last van oorlog en geweld soms wel tot in de tweede of derde generatie wordt doorgegeven. De pijn gaat onder de huid zitten, wordt doorgegeven in de bloedlijn...

In de Bijbel lezen we over generaties van oorlog en hoe “de zonde zich wreekt tot in het derde en vierde geslacht”. Bijvoorbeeld in het verhaal van Jefta. Jefta wordt buiten het huwelijk verwekt en daarom verstoten uit Gilead. Maar de mensen uit Gilead willen dat hij hun aanvoerder wordt in de strijd tegen de Ammonieten. Jefta stemt in. Na gefaalde diplomatieke onderhandeling gaat Jefta het gevecht aan met de Ammonieten. Maar niet voordat hij ook met God heeft onderhandeld met deze belofte:

“Als U de Ammonieten aan mij uitlevert en ik behouden terugkeer, dan zal de eerste die me vanuit mijn huis tegemoetkomt voor U zijn; die zal ik als brandoffer aan U opdragen.”

Jefta wint het gevecht, maar wanneer hij thuiskomt, wordt hij door zijn dochter “met reidansen en trommelspel verwelkomd” (11,34).

Jefta komt terecht in een geweldsspiraal; de gewonnen strijd wordt betaald met nog meer offers. Het geweld dat Jefta heeft gebruikt tegen de vijand, slaat als een boemerang op hem terug. Wie vecht, komt zelden ongeschonden uit de strijd. Dit is herkenbaar voor veteranen die fysiek en psychisch gewond kunnen raken of moreel beschadigd door wat ze hebben moeten doen, of wat ze hebben nagelaten. Geweld verandert de identiteit. Ook na dienstverlating, wanneer een militair het uniform “heeft afgescheurd” (vgl. 11,35).

Door te spreken over generaties, realiseren we ons hoe ver de impact van geweld strekt en dat een oorlog nooit alleen door strijders wordt uitgevochten. De dochter van Jefta verbeeldt de onzichtbare slachtoffers.

Wat er precies met het meisje gebeurt (daadwerkelijk als brandoffer gestorven of opgedragen aan God in een monastiek leven) weten we niet.

Wat het verhaal wel vertelt, is dat vader zijn enig kind kwijt is, de bloedlijn van Jefta stopt. Geen generaties van vrede dus in huize Jefta ... ?

Toch wel! Ik denk dat het verhaal ons leert dat de vredesboodschap niet wordt doorgegeven via DNA, maar door overtuiging. Want het lukt de naamloze en vruchteloze dochter wel degelijk iets door te geven:

“Sindsdien is het in Israël de gewoonte dat de jonge meisjes elk jaar vier dagen rouwklagen om Jefta’s dochter.”

Is dat niet ook wat wij in de Vredesweek doen?

Het verhaal van Jefta gaat over het verschil tussen ‘een generatie van oorlog’ en ‘een generatie van vrede’.

Jefta, verstoten en slachtoffer van geweld, blijft gevangen in de strijd. Hij vertegenwoordigt de generatie van oorlog waarbij mensen marchanderen met God om een strijd te winnen, medelijden hebben met zichzelf en altijd de schuld bij de ander leggen (vgl. 11,35).

Laten we daarom op zoek gaan naar de dochters en zonen van Jefta en hen een naam en een stem geven: zij zijn de generatie van vrede.

Een generatie van kinderen die niet voorgaan met gevecht maar met trommelgeroffel (11,34) en die bereid zijn zichzelf op het spel te zetten voor een groter belang (11,36).

Juist kinderen laten ons zien wat oorlog betekent. Maar vooral zijn ‘de kinderen van Jefta’ het begin van een nieuwe generatie: een generatie van vrede!

Sanneke Brouwers
Uit: PAX Vier 2022

Stop de oorlog en het vechten

Stop de oorlog en het vechten
voor een glimlach op een kindergezicht.

Stop de vliegtuigen en de granaten
voor een glimlach op een kindergezicht.

Stop alle tanks
voor een glimlach op een kindergezicht.

Stop alles dat doodt en verwoest
voor een gelukkige glimlach op een
kindergezicht.

Dunja, 14 jaar, uit Belgrado

DE BYZANTIJNSE DOOPVONT

Zondag 21 augustus werd Mila Waschke, dochter van Dennis en Sylvana Waschke, gedoopt door Louis Sibbald.

Naar aanleiding daarvan, en van de mooie doopfoto die Louis Sibbald ons opstuurde, deze keer aandacht voor de geschiedenis van onze koperen doopvont. Deze is in 1973 in onze kerk aangeschaft door Pastoor Pollen.

Kenmerkend voor de periode waarin A. Pollen eerst kapelaan en later pastoor was (1965-1979), zijn de veranderingen die zich sinds het Tweede Vaticaans Concilie hebben voltrokken.

Dopelinge met pastor en koster

Vernieuwing van de liturgie en actieve betrokkenheid van parochianen bij het werk in de parochie.

Vanaf 1947 werd er gedoopt in de doopkapel met de stenen doopvont. Baby's werden meestal op de dag van hun geboorte gedoopt om zo de zondigheid die ieder meekreeg bij de geboorte als gevolg van de zondeval van Adam en Eva, af te wassen.

Zo was de doop dan ook een gebeurtenis in kleine kring, zonder de moeder en met meestal alleen de vader en peetouders en broertjes en/of zusjes.

Na de liturgische wijzigingen van het tweede Vaticaans Concilie werd het dopen in een aparte kapel veranderd in dopen midden in de gemeenschap. Ook in de Antoni-

us van Paduakerk. Daarom werd in oktober 1973 een nieuwe verplaatsbare doopvont aangeschaft afkomstig uit een Byzantijnse kerk.

Onderaan deze doopvont zitten handvaten die dienen om de doopvont te verplaatsen.

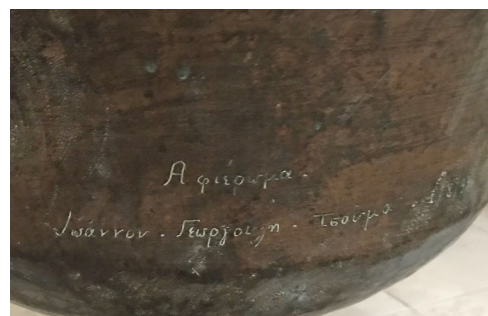
Aan de zijkant staat een tekst in het Grieks en een andere taal.

Nu worden baby's vaak gedoopt tijdens een viering (vaak ook de Paasviering) te midden van de geloofsgemeenschap.

Het was een feestelijke viering, de doop van Mila Waschke, waar niet alleen de jonge ouders, familie en vrienden, maar ook de pastor en koster van genoten hebben. Wij wensen de kleine Mila veel zegen op haar levensweg.

Doopvont

Doopvont Byzantijnse inscriptie

ROMMELMARKT: TERUGBLIK

Het zit er weer op, onze jaarlijkse rommelmarkt. De laatste keer was 2019, dus het was best weer spannend allemaal. Doet iedereen nog mee? Kunnen we het nog? Maar deze zorgen waren niet terecht. Er kwam zelfs een stel nieuwe medewerkers die ook nog eens aangeven graag weer te willen komen. Kortom, het enthousiasme was overal weer groot!

Wat is er weer hard gewerkt door iedereen! Ingezamd, gesorteerd, afval gescheiden en afgevoerd en ontzettend veel gesjouwd. De dag zelf was stralend. Niet alleen door de zon die voortdurend scheen, maar ook door de vele ontmoetingen en blije contacten. Het was een groot feest. Een feest dat nog groter werd toen tijdens het eten na afloop de opbrengst bekend werd gemaakt. Een opbrengst die ruim 1000 euro steeg tijdens de boeken- en kunstmarkt de zondagmiddag erna. Eindresultaat: 12.870,61 euro !!!

Na aftrek van kosten zal de helft voor Stichting Gast zijn. Charlotte van Tuyll, de nieuwe coördinator, was overweldigd door alles. Wij op onze beurt waren erg blij met de hulp van de cliënten van Gast. Want al dat sjouwen vraagt nogal wat.

De andere helft van de opbrengst zal bestemd zijn voor het onderhoud van onze kerk.

We hebben met zijn allen weer iets moois neergezet. Daar mogen we heel dankbaar voor zijn.

Namens het bestuur, Clara ter Berg

Opbouw markt 1

Kunst in de kapel

Rommelmarkt impressie

Ik ben niet lang actief in deze kerkgemeenschap en dit zou mijn eerste rommelmarkt zijn. Ik dacht te kunnen helpen en kwam om 10.00 op de zaterdag daarvoor opdagen. Ging naar binnen, werd vriendelijk ontvangen – en stond stil in verbazing. Er waren al zoveel mensen zo druk bezig en allen wisten wat ze moesten doen. Het deed me denken aan een bijenkorf of een mierennest: geen centrale directie maar iedereen wist wat hen te doen viel. Snel werd het mij duidelijk dat de beste manier om te helpen was niet in de weg te staan. Dus vertrok ik stilletjes en vol bewondering. Een week later bleek niet alleen dat de voorbereiding zeer efficiënt liep maar ook dat het een grandioos resultaat had gehad.

Barrie Needham

Foto's: hieronder: opbouw rommelmarkt

Foto's: hieronder: de rommelmarkt is geopend!

ROMMELMARKT 2022

Door de ogen van een "nieuwkomer"

Een tijdje terug werd tijdens de koorrepetitie gevraagd of er mensen waren die (weer) mee wilden helpen bij de Rommelmarkt in september. Als relatief nieuw koorlid had ik dit evenement nog niet meegemaakt en omdat ik op de aangegeven data geen andere activiteiten had gepland heb ik me aangemeld om mee te doen.

Via de mail kwam een overzicht van dagen en tijden waarop spullen aangenomen en uitgezocht zouden gaan worden en die noteerde ik in mijn agenda.

Zaterdag 27 augustus zou het circus starten. Toen ik tegen 10 uur, zoals in de mail vermeld stond, aankwam bij de kerk, bleek het daar al een drukte van belang. Ik moest denken aan een natuurdocumentaire over een bijenkast. Het krioelde van de activiteit en iedereen wist wat hem of haar te doen stond.

Ik voelde me een beetje ongemakkelijk omdat het kennelijk de bedoeling was om eerder dan 10 uur aanwezig te zijn, maar dat was me uit de mail niet duidelijk geworden.

Gelukkig waren er bekende gezichten die me wezen bij welke coördinator ik me kon melden, en na voorzien te

zijn van een badge kon ik mee aan de slag.

Er is die dag en de daaropvolgende woensdag keihard gewerkt om alle aangeleverde spullen uit te zoeken en te verdelen over de diverse afdelingen.

De dag van de markt zelf was, dankzij alle vrijwilligers een groot succes. De sfeer was heerlijk en het goede weer droeg zijn steentje bij.

Daarna zorgen dat het kerkplein en weer toonbaar uit kwam te zien en voorbereidingen treffen voor het gezamenlijke eten in het parochiehuis..

Dat de opbrengst boven verwachting was, maakte alles nog eens extra fijn.

De door Jeanine voorbereide maaltijd was een heerlijke en gezellige afsluiting van een mooi evenement, waarna iedereen moe maar voldaan weer huiswaarts ging.

Tip voor volgend jaar: zorg voor een goede communicatie, met name naar mensen die voor de 1^e keer komen helpen.

Ik ben er volgend jaar weer bij.

Monica

Foto's: hieronder: opruimen, eten en balans opmaken!

Zie voor een uitgebreid verslag en nog meer foto's van de rommelmarkt:

www.brugnijmegen.nl/nieuws/algemeen/149877/rommelmarkt-antonius-van-paduakerk-haalt-ruim-11-000-euro-op

EVEN BERICHTJE VAN MIRJAM

Begin juli heeft Zuster Mirjam van Houweligen afscheid moeten nemen van onze AvP omdat ze naar een zorgcentrum in Nuland ging verhuizen. In haar verhuisbericht schreef zij: "Wat ga ik Nijmegen ontzettend missen. Ik wil iedereen bedanken voor alle hulp en steun de

afgelopen jaren, wat heeft dit mij veel geholpen! Kom mij gerust opzoeken in mijn nieuwe thuis, waar ik nu een mooie kamer in Sint Jozefoord woon." Ze woont nu weer samen met haar jongere zus, die

ook kloosterling is, in een woongroep.

Iedere zondag zat ze jarenlang trouw vooraan bij ons in de kerk en vond ze het heerlijk om tijdens de koffie met iedereen een praatje te kunnen maken. Door de week hielpen heel wat parochianen haar met allerlei hand en spandiensten, waardoor haar leventje een extra dimensie kreeg. Op vrijwilligersdag kreeg zij de bloemen van ons allemaal, wat een verrassing was dat! Ze mist die gezelligheid en aandacht wel, maar is ook blij met de goede verzorging en haar medebewoners in haar nieuwe huis.

Vorige maand hebben Josette en ik haar bezocht, lekker gewandeld in het prachtige bos, waarin het centrum ligt en in het restaurant wat gedronken. Heel veel groetjes van haar.

Marij de Rooij

OPEN HEART & MIND

In de pelgrimskapel van de Antonius van Paduakerk kunt u de tekst lezen van dit prachtige lied, geschreven door Andries Govaart:

"Dat je de weg mag gaan die goed doet, dat je opstaat
wanneer je valt, dat je mens mag worden in Gods ogen
en die van anderen.

Weet dat de aarde je draagt, dat je gaat in het licht en
de wind je omgeeft. Dat je de vruchten van je leven
proeft en gaat in vrede."

Geweldig. Het leven begrepen als een weg, als een vruchtbare pelgrimstocht, als een weg van licht ondanks alle schaduwen, als een weg waar je wandelt met jezelf, met anderen en met God. Om dit pad te bewandelen moeten we onszelf goed voeden. Daarom hebben we

vanuit de Paduagroep nagedacht over hoe we kunnen helpen om deze weg vruchtbaarder, menselijker, christelijker te maken. Het is onze wens een ruimte te bieden voor ontmoeting en meditatie, voor stilte en ook voor zingen, voor innerlijkheid en delen. Een plaats om diep adem te halen en naar elkaar te luisteren, om het leven te vieren en naar anderen te luisteren, om ons open te stellen voor anderen en voor de Geest. We gaan dit doen met liefde en respect, met de vrijheid om te zijn en los te laten, of gewoon om te genieten van een persoonlijk moment, en waarom niet ook een moment van de Geest. Iedereen die van goede wil is, is welkom; wij zullen samen de weg gaan, zonder druk of 'moeten'; wij zullen gaan waar de Geest ons leidt, omdat wij rekenen op Zijn aanwezigheid en ons verlangen om te gaan.

Vanaf woensdag 14 september willen we beginnen met deze gezamenlijke 'pelgrimstocht'. Vanaf dan komen we elke woensdagavond bij elkaar voor een bijeenkomst van drie kwartier, genaamd 'Open heart and mind'.

Namens de Paduagroep,
Jesús Baena
Henrike van Riel

Open heart & mind

Wat: meditatie, zingen, Evangelie, delen, stilte

Waar: Pelgrimskapel, Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg 96, Nijmegen

Wanneer: elke woensdagavond van 19:00 u – 19:45 u, vanaf 14 september 2022

Voor wie: iedereen die met ons mee wil doen, aanmelden vooraf is niet nodig

Begeleiding: Jesús Baena en Henrike van Riel

Kosten: geen

VREEMDE KOSTGANGERS

Verslag van ons motten-avontuur!

Wat een ontdekking op de laatste donderdag van juni. Onze trouwe poetsgroep (bestaande uit: Wil, Ton, Ria, Ella, José, Barrie, Ans, Addy) zuigt, stoft en poetst. De kleden op het altaar worden gezogen. Maar wat ziet Wil daar? Een hele groep motjes kruipt over het de looper!

Iedereen komt even kijken en

we constateren dat alleen zuigen niet helpt en we willen die wol-etende bestjes liever weg hebben.

Tapijtreiniger, dat wil misschien helpen. We maken de loper op het hoofdaltaar flink nat met tapijtreiniger, in de hoop dat ze verdwijnen. En ja, de motjes zijn weg, maar de eitjes waarschijnlijk niet. Nu, een maand verder, weer opnieuw heel wat van de vervelende kostgangers. We hebben toch maar een spuitbus gekocht.

Kleed van het altaar, helemaal zuigen, omdraaien, weer zuigen. Mondkapjes op, dan de spuit er over. Het altaar schrobben en dweilen. Alles weer terugleggen en nu gaan we hopen dat we onze kleden kunnen behouden zonder de wol-etende motjes.

Addy Groos

VANUIT DE WERKGROEP DIACONIE

Wereldwinkel

Op zaterdag 10 en zondag 11 september is het Open Monumentenweekend.

Zoals ieder jaar is op zaterdag de 10^e onze kerk geopend van 11.00 tot 17.00 uur. We staan dan weer met een standje in de kerk van de Wereldwinkel. We verkopen eerlijke producten voor een eerlijke prijs.

Op zondag 11 september hopen we deze producten ook te kunnen verkopen aan de mensen in de kerk.

Wie weet gaat u die dag ook wel naar huis met een mapje mooie kaarten, wat chocolade of een pak (h) eerlijke koffie!

Incontinentiemateriaal

Vanuit Oekraïne is een dringend verzoek binnen gekomen bij Suryaproject.

Er is op diverse plekken in het land grote behoefte aan incontinentie materiaal.

Misschien heeft u zelf thuis iets liggen of kent u iemand die nog ongebruikte verpakkingen in huis heeft. Er blijft vaak een hoeveelheid incontinentie materiaal achter als iemand naar een verpleeghuis gaat of als iemand overlijdt. In Oekraïne is er grote behoefte aan, dus u kunt er de hulpverleners ter plaatse heel blij mee maken! Vraag

eens rond in uw netwerk en breng het mee naar de kerk. In de maanden september en oktober is de kerk daarvoor op zondag geopend van 11.00 tot 12.00 uur en op woensdag van 14.00 tot 16.00 uur

Werkgroep diaconie

Rugzakjes

Wat hebben we in de maanden februari tot en met mei veel opgehaald voor mensen in Centraal Europa, met name Oekraïne! We zijn u allen er nog steeds dankbaar voor.

Voor dezelfde organisatie SURYAPROJECT die in de eerste helft van het jaar allerlei spullen bracht naar het grensgebied van Roemenië, Hongarije en Oekraïne verzorgt de Oecumenische Werkgroep Diaconie van de Maranathakerk en de Antonius van Paduakerk al jaren dat er gevulde rugzakjes naar datzelfde gebied gaan. Er wonen immers veel gezinnen in armoedige omstandigheden en de aanschaf van schoolmateriaal is voor hen een extra belasting. Temeer daar er nog veel vluchtelingen voor het oorlogsgeweld in dat gebied vertoeven.

Het moge duidelijk zijn hoe belangrijk het ook voor de kinderen daar is om naar school te kunnen gaan! Doet u weer mee?

In de maand september liggen er weer rugzakjes klaar op de diaconietafel en een folder waarop staat wat er in de rugzakjes moet worden gestopt door u.

Alvast bedankt!

Monique, namens de Werkgroep Diaconie

Buiten de Boot

Elke zaterdag zet een groep enthousiaste vrijwilligers zich in voor de actie "Buiten de Boot". Twee bakkers uit Nijmegen stellen belangeloos brood ter beschikking voor mensen die buiten de boot vallen, ofwel buiten elke regeling vallen die hen van extra voedsel zouden kunnen voorzien. Een groepje vrijwilligers haalt het brood na sluitingstijd bij de bakkers op en brengen het naar de Antonius van Paduakerk, waar het door anderen gesorteerd en gedistribueerd wordt. Wat overblijft gaat naar de noodopvang van de Stichting Noodopvang Vluchtelingen. Onze huisfotograaf, Cor Sikkens, maakte op zaterdag 20 augustus een paar mooie foto's.

Antonius van Padua in beeld

Antonius op vakantie

De vakantietijd zit erop en alles gaat weer in een gewoner dagritme.

In ons vorige nummer vertelde Rob over een mooi Antonius-beeld en een traditie rondom Antonius van Padua in Spanje die Josette en Rob op hun vakantie meemaakten.

Tot nu toe plaatsten we achter op ons parochieblad een foto van een mooi Antonius-beeld ergens in Nederland of het buitenland en brachten zo Antonius in Beeld. Maar door de inzending van de vakantie-belevens van Rob en Josette kwamen we op het idee die rubriek te veranderen in Antonius op vakantie. Velen van ons lopen op vakantie wel eens een kerk binnen en ontdekken dan vaak een beeld van Antonius van Padua. Stuur ons die foto op en vertel erbij waar u het beeld ontdekte en wat u daarbij beleefde. Zo trekken we samen door de wijde wereld met Antonius als leidraad en geven elkaar tips over mooie vakantieplekjes. We verheugen ons op uw bijdragen! Stuur deze naar redactie@avpnijmegen.nl

In Beeld

Op deze plek plaatsen we een foto met beelden van **Antonius van Padua**.

Dit beeld hangt aan de gevel van de Maria van Jessekerk in Delft. Het is een neogotische parochiekerk gebouwd in de periode 1875-1882 en ontworpen door Evert Margry, leerling van P.J.H. Cuypers. De kerk was de eerste katholieke kerk die weer in het centrum verscheen na de Reformatie. De twee torens verwijzen qua vorm naar de Oude en Nieuwe Kerk die voor de Reformatie ook katholiek waren.

Agenda

Zo 11 sept, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv de cantor

Zo 18 sept, 10.00u

Begin vredesweek
Voorganger: Kees Megens en Sanne Brouwers mmv het Paduakoor

Zo 25 sept, 10.00u

Einde vredesweek
Voorganger: Jesús Baena mmv het Gregoriaans Koor

Zo 2 okt, 10.00u

Voorganger: Theo Brock mmv de cantor

Zo 9 okt, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor

Zo 16 okt, 10.00u

Voorganger: Louis Sibbald mmv de cantor

Zo 23 okt, 10.00u

Voorganger: Theo Brock en Jesús Baena mmv het Gregoriaans Koor

Zo 30 okt, 10.00u

Allerzielen/Allerheiligen
Voorganger: Kees Megens mmv Larissa

Bezoekgroep

Heeft iemand bij u in de buurt, behoefte aan een gesprekje of bezoekje? Meld het bij de bezoekgroep: Josette.lenders@gmail.com